

سیفینهٔ سلیمانی (۱)

سفینهٔ سلیمانی که سیاحان محیط عبودیت را ازتصادم متلاطم افواج امواج بیکران سرگشتشگی بساحل فجاجات تواند رسانید ستایش و نما و حمد و شکر بی انتهای پادشاهیست که فلک قدرتمن مجموع موجودات را از دریایی بی‌پایان عدم بکنار عرضه وجود کشانیده فیاضی که از دو قطرهٔ گوهر کن که از رشحات سحاب مکرمتش طراوت منشأ بخار عالم هستی گردید . رحیمی که تادل بیقراران سیاحان دریایی امکان را در تفرقه و اضطراب دید بهم مضمون بالاغ مشحون والفلک تجری فی البحیر بنعمة الله تسلی بخشیده قادری که زورق زبانرا در محیط دهان ... بدتر کر بسم الله مجریه و من سها روان گردانید.

اما بعد بر صفحهٔ عرض مینگارد : بنده و ضیع ابن محمد ابراهیم محمد ربیع مجر درس کارتنهنگچیان که در زمان سلطنت محدث توأمان و فرمانفرمای صاحب قران جهان مهمد بساط امن و امان خسرو گیتیستان ... ابوالمنظرا ابوالنصرور شاه سلیمان الصفوی الموسوی الحسینی بهادرخان خلدالله ظلال مراجمه و احسانه الى يوم المیزان ... چون دانسته آمد که غرض اصلی وعلت غائی از ازدواجات عالم صوری جز الفت والتمیام ما بین خاص و عام نیست خصوصاً فيما بین سلاطین جهان ندار و خواقین کمالکار که صدرنشینان بزم برتری و برگردان گردگان فلک بلند اختنی اند چه این معنی باعث تذکار احوال خیر ها مسلمان عالمیقدار بر صحابه شهود و سنتین روزگار و منشأ آرامش عباد و آبادی بلاد و امضای خوض(؟) دسی در آن باب نموده بمفتاح رسال و رسایل در دوستی گشوده اند بناءً علی هذا در هنگام ارتفاع واستقامات نیر اعظم جهانیانی بر وسط السمای دولت جاودانی عالیحضرت مشتری سعادت طر از نده اور نگ

---

۱ - این کتاب که در واقع سفر نامه سیامش باید نامید تو سلط آفای احمد-هیلی خوانساری در مجله‌داش، علی مشیری در مجله‌کاوه آلمان و دکشن عباس فاروقی در مرز های داش معنی شده و برای اولین بار مطالبی از متن کتاب در این صحابه چاپ میشود. راهنمای مادر این راه آفای علی مشیری بوده اند و بدینوسیله از ایشان تشکرمی کنیم. (و)

سلطنت کامرانی بر آرندۀ افسر خسروی و کلاه‌کیانی صاصب فیل سفید و تخت طلامحب
اهل اسلام سلطان ملک سیام و فقهه الله تعالیٰ لالاسلام لمؤلفه :

مدحش بست اینکه سازاروی اعتقاد بر آستان خسرو گیتی ستان نهاده
و دفتر محبت و اخلاص گشوده و پای نیاز درمیدان ارادت گذارده و گوی
قصب السبق از همگنان ربوده از روی صفاتی طوبی خلوص عقیدتا دست آوین
خود کرده مکرر اخلاص نامجات با تاحف و هدایا مصحوب معتمدان خود پدرگاه
عرش اشتباه فرستاده بعضی از بیطالعی غریق دریای بی‌نام و نشانی و برخی بدست
قطاطعان طریق دریا گرفتار گردیده بمقصود فائز نگردیدند تا مجدد
بناریخ ۱۰۹۳ حاجی سلیم مازندرانی را رسول اخلاص نسامه خود که
مشتمل بر مراتب یکنگی و اتحاد بود نمود با تحفی که اورا مقدور و میسر و میشد به آستان
فلک آشیان ارسال داشته مستدعی آن گردید که پیوسته بحر بیکران دوستی از آمدوشد
رسل و رسایل مواج و دماغ شخص محبت والفت از تموچ نسیم آن در ایتهاج باشد از
آنچه که لطف خاص و مرحمت عام و عنایت بیفایت شاهانه مالاکلام است سلسلة
من حمت نور بخش دیده پیر کنمان فضل و امشان یوسف مصر کرم و احسان بحر کت
در آمده لازم دانست که هر گاه آن پیر برج سلطنت با بضاعت مراجحة و سیمه جوشده
باشد بمقتضای فاذ احیتیم بتحیۃ فحیوا باحسن منها اورا منظور عنایت اثر خویش و
ین الاقران مقتخر سازد لهذا محمد حسین بیک غلام سرکار خاصه شریفه را بخدمت
رسالت سرافراز و باتفاق جمعی از فورچیان و غلامان و توپچیان و تفنگچیان
بجهت تقديم خدمات مأمور و چون از روزی که مستوفی قضا فهرست دفتر ایجاد کرده
فریدا طل وجود این بی‌وجود را داخل با فراد بنی نوع انسانی تعداد نمود همواره
گوش تمنا در آرزوی گوشوار گوهر خدمتی تاسفیه بی قربنه که در مرتبه خدمتکاری
آوازه قدرو قیمتش بگوش هیچیک از همگنان تا این زمان نرسیده باشد و بدین
شخص مطلب در امید ادر اک تشریف ثبت حکمی که بهین امتیاز از اقران و اهالی
تواند داشت مبین بنا بر آنکه آنچه نظم :

بهوس راست نیاید به تمدا نشود اندرين راه بسی خون جگر بايد خورد
بر ورق مدعای آرزوی خود رسیده حسب الامر اشرف اعلی بخدمت واقعه
نویسی این سفر مأمور گردیده با این مطلب و امید که نظم؛
نقدروان خویش نثار تو میکنم جانی که هست در ره کار تو هیکننم
حباب آسا سرخویش در راه مطلب باین مدعای کذاشت نظم؛
در بحر محیط غوطه خواهم خوردن یا غرق شدن یا خبری (گھری) آوردن
لهذا از روی امیدواری و اخلاص جبلی و تشوق ذاتی متوجه تقديم چنین
خدمت بر مشقتی، گردید، که حبس الامكان بداعی وقايم و احوالات مناسن هر جا بدستياری

بیان و پایمده خامه توضیح توآمان بر پیشگاه عرصه عرض و بیان رساند به محمد الله که شخص آرزو پیرایه مطلب در بن کرد پحکم هما یونش مفصلی بر مجمل حکایت ملخ و مور و اعرابی و آبشور نوشته آمد میتواند . امید که این گوهر گرانمایه اثر رشحات صحاب امر اشرف اعلی و مکنون خلاف خاطر فاتر این ذره احقر و بس طبق عرض جلوه گر است چون بنظر آفتاب اثر رسد بروفق استدعائی که خردا در اثناي تحریر این مطلب بخطاب رسید لمؤلفه :

تولسلیمان زمانی ومن آن بیچاره مور ردمکن این تحفه را کاورده ام از راه دور از سایر تحف رجحان یافته بدرجۀ قبول رسد و چون طی بحراين حکایات که به تنسم نسیم عنایات سبعهانی و با مداد سفینه اقبال آن محیط فیوضات ربانی میشود هر گاه مجموعه و قایمی که بعرض آنمورد الطاف یزدانی میرسد از اباب تسمیه مسبب باسم سبب موسوم به سفینه سلیمانی اش خوانند بجاست و بنا پر آنکه ناخداي جهاز سلیمانی را باین قلیل البضاعة ایزد بخشیده وهیچ ناخداي بدون امتعه و اسباب بطرف مقصود کشته خود را نکشیده پس اگر این سفینه رانیز با نوع جواهر سوانح واقعه بداعی نیکو مشحون و هر یک را به تحفه موسوم ساخته بنظر اکسیر اثر رساند رواست وزورق مطلب را در بحر مدعا روان میسازد که بتاریخ بیست و پنجم شهر رجب سنه ۱۰۹۶ بعداز آنکه بسبب بعضی تمویقات تاشماد در بندر عباسی توپه روی داد از بندر منبور مسافر بحری اساسی کشته قریب با آنکه کشتی آفتاب در بحر مغرب از نگرانداز دنسیم مراد متوجه گرددیمه کپیتان و معلممان در یاورز حکم بعمله خویش کرده هنوز سر هنگ فلک طناب سیاه قاب لشکر ظلمانی شب را بردار چرخ گردون محکم نساخته بود که لنگر کشیده رواهه مقصود گردید و چون کناره و کوه تا چند شباه روز نزدیک بود و با ندک بادمخاله غدغدۀ عظیم میفت دل ساکنان آن سفینه کالملاح فی السفینه والسفینه فی البحر در تلاطم و تمواج میبود تا اینکه دست دل از میان طاقت جدا شده دل از آستین کنار کشیده کار شخص صبر و آرام به بیطاقتی و ناشکی بائی رسید و کناری که بچشم می آمد بنیر دامن تر نبود و معلم جان از تکنای سفینه سینه در فکر رفتن از آن منزل و ناخداي روح ازاوضاع برهمخورد گی در کار بیرون دوین از زورق دل و ساکنان سفینه را سرها از حرکت چون بیما نه مستان در گردیدن و مردم دیده از بیاض چشم بضمون ظلمات بعضها فوق بعض در عین سواد گشودن تا آنکه مقدم افلاک بجهت دیدن معتاد سرازخن خوبیش بر آورد و معلم سفینه آسمان در پیش عرشه فلک حقه آفتاب را برای دیدن راه در پیش نهادن سکان داران لیل نوبت خدمت را ببس هنگ کاصبیح سیر دندن گاه صدای عظیم از سر کشته بی آمد . معلمان شروع بفغان وااضطراب کرده با دبا نهای کشته را گشودند و بریسمانها

وطنا بهما محکم نمودند بعد از تحقیق مشخص شد که دوش نوبت معلمی که بوده چون بخت خوبیش بغلت غنوده چشم از راه پیش بینی پوشیده و با از طریق حزم و احتیاط کشیده کشته را بطرف خرا به که عبارت از بلند بستی است در دریا واقع بوده در جین طغیان و مد که انساع الله در مقام خود توضیح آن بتفصیل خواهد آمد آب روی آنها را میگیرد و آنقدر آبی که کشته عبور کند ندارد و آن پیشتر رود پایش بسنگ آمده بسر در خواهد آمد و اگر قدری بگذرد دو کل آن بگل نشیند اجراء وجودش چون سفینه بیش از از هم خواهد باشد و ساکنان آن مکان به مقتضای کل شیئی بر جع الی اصله با خاک برابر خواهند شد.

چون چنین مقدمه روی داد همه باب دریای گرفتاری دست از جان شسته و چون مردم درده از گریه همde آب از سر گذشته و متصرف غرق شدن نشسته و بضمون لاتقطعوا من رحمة الله دامت امید بدامن تمنا و رشته حصول مدعای به سرانگشت دعا بسته بر فوق ادعونی استجب لكم خاطر پریشان را جمعیت واطمینان میداد که از این افغان و خروش بحر لطف یزدانی بجوث آمد و بستیاری الیاس عنایت سیحانی سنبوکها برآب انداخته بیای کشته آورده لنگ هارا در میان آن گذاشته بقدرت و میدان دور برده کشته را بطرف مقصد کشیدند این بندگان با قبال بی زوال ابدی الاقبال از آن مهلکه پر وحشت و ملال خلاص یافته و چون معلم آفات از عرش فلك بدبوشه مغرب زمین شافت و فیرفته بادی که بمضر اب تحریکش نار ریسمان نهاده فلك در پرده با تا هید فلك در چنگ بود دست از راه برداشته مقام مخالف را شد و تا دو روز درین مقام در نگ کرد و بعد از آن حافظ آوازش سر ازدائه اطاعت پیچیده و بای گفتار بدامن خموشی کشید و باعث از دیاد محبت این زورق نشینان بحر سرگرانی گردید و چون این حرکت پر مشقت در عین قلب الاسد که سیاحان آن را موسم گرما می خوانند روی داد اتفاقاً هوا روش بادی مائی از سر گذاشت و نسیم صیایا بدامن سکون کشید و از شدت گرمی هواعرصه دریاچون کوه هناظمیس در النهاب و قاب اسد از شعله حرارت سوزان پیاد زن خط شعاعی آفتاب تکباب و از حدت گرما دریاچون کوره آهنگران تافته و مر کن آب گره افیر گشته نظم:

زباد گرم بنداری که تقدیر
بدنیا دوزخ دیگر فرستاد

اگر شراره گرمی هوا از کوره دل بر آید مضمون بنگشتمه جواله در نظر جلوه گر آید و اگر با غبان خرد پیچیدن کل گلشن طبع تفنه آید در دامن گلستان خاطر جز داغ لاله بستش نیاید سیحان الله از گرمی دریائی که اگر از حرارت هوا شمع زبان در فانوس دهان از شعله بیان آتش گیرد به جاست و در سر گرمی این هنگام اگر